

**Міністерство освіти і науки України
Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського**

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІСТЬ

**Матеріали
XXIX наукової конференції
здобувачів вищої освіти**

Випуск 44

Одеса – 2023

УДК: 001:005.745

I – 90

Збірник містить тези доповідей окремих учасників
XXIX наукової конференції здобувачів вищої освіти
«Історичний досвід і сучасність».

Редакційна колегія збірника:

Богданова І. М., доктор педагогічних наук, професор,
Букач В. М., кандидат історичних наук, приват-професор,
Наумкіна С. М., доктор політичних наук, професор,
Сокаль М. А., кандидат філологічних наук, доцент,
Сухотеріна Л. І., доктор історичних наук, професор.

Відповідальний редактор – Букач В. М.

Друкується за рішенням Вченої ради Південноукраїнського
національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського
від 25 травня 2023 року, протокол № 12.

(С) Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського (м. Одеса), 2023.

(С) Букач В. М., упорядник, 2023.

відповідають юридичному мотиву, що сформувався в суспільстві, реальним суспільним відносинам [6, с. 110].

1. Актуальні проблеми теорії держави та права: навчальний посібник/ За ред. П. В. Волвенко, Л. М. Князькова та ін. Донецьк: Норд Комп'ютер, 2007. 75 с.
2. Циппеліус Р. Юридична методологія/ Пер. з нім. Київ: Реферат, 2004. 176 с.
3. Актуальні проблеми теорії права: Навчальний посібник. Запоріжжя: Просвіта, 2014. 216 с.
4. Прокопенко В. І. Трудове право: підручник. Харків: Консул, 2002. 528 с.
5. Бурлай Є. До питання про функції права. *Вісник Академії наук України*. 2005. № 3(12). С. 31 - 42.
6. Волошин Ю. О. Принцип. *Юридична енциклопедія*; в 6 т./ За ред. Ю. С. Шемшученко та ін. Т. 5. Київ: УЕ, 2003. С. 110 - 111.

ПОНЯТТЯ МІЖДЕРЖАВНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА І ЙОГО РОЗВИТОК В ІСТОРІЇ МІЖНАРОЖНИХ ВІДНОСИН

Попазова М., Бабіна В. О.

Співпраця завжди відіграла і продовжує відігравати фундаментальну роль у міжнародних відносинах, будучи одним з найефективніших механізмів взаємодії між державами. Зростання взаємозалежності світу, виникнення і загострення глобальних проблем і як наслідок нездатність держав вирішити ці проблеми поодиночі надзвичайно збільшили об'єктивні потреби в розширенні та інтенсифікації співпраці на світовій арені.

Економічна система кожної країни унікальна і неповторна, оскільки, національні економіки мають свої особливості і відмінні риси, пов'язані з соціально-економічним рівнем розвитку, географічним положенням, кліматом, ресурсним потенціалом, своєрідністю національного ринку, правовими нормами, трудовими традиціями, культурними та історичними явищами. У той же час розвиток національних економік країн сучасного світу відбувається під впливом глобалізаційних процесів, планетарних

світогосподарських зв'язків. Внаслідок цього жодна держава не може на сучасному етапі проводити закриту економічну політику.

Економічні зв'язки між державами, як відомо, мають багатовікову історію. В ході еволюції зовнішньоекономічні зв'язки переросли зовнішню торгівлю і перетворилися в складну сукупність міжнародних економічних відносин, що сприяло перетворенню світового ринку в світове господарство і в світову економіку, посилення взаємозв'язків і взаємозалежностей всіх держав світу.

Суб'єктами міжнародного економічного співробітництва виступають держави, адміністративно-територіальні утворення держав, юридичні та фізичні особи.

Міждержавне економічне співробітництво приймає такі форми, як зовнішня торгівля, міжнародна виробнича кооперація, співробітництво в галузях інвестиційної діяльності та освоєння природних ресурсів, науково-технічне співробітництво, компенсаційні угоди.

В умовах глобалізації найбільш активно почало розвиватися міжнародне регулювання, що знайшло втілення у формуванні міжнародних економічних організацій та об'єднань, діяльність яких координуються організацією Об'єднаних Націй. Це призвело до лібералізації багатьох сфер міжнародного співробітництва.

На регіональному рівні економічне співробітництво координується в рамках міжнародних інтеграційних угруповань. Яскравим прикладом створення ефективних механізмів економічного співробітництва є Євросоюз, який з 2007 року об'єднує 27 країн (ЄС – 27). ЄС має найбільш плідний досвід торговельно-економічних відносин між державами.

Економічне співробітництво здійснюється також на основі двосторонніх договорів між державами. Світовий досвід свідчить про те, що протягом останніх десятиліть підвищилося значення двосторонніх економічних зв'язків. В даний час більше половини світової торгівлі представлено преференційними договорами, оскільки для приватного сектора, як в країнах,

що розвиваються, так і в розвинених країнах, преференційні договори більш сприятливі, ніж багатостороння торгова лібералізація. Так, країни, що розвиваються розглядають преференційні договори з розвиненими країнами як шлях залучення прямих іноземних інвестицій і поліпшення їх доступу на експортні ринки внаслідок зниження тарифів, скорочення застосовуваних тарифних ставок, надання прав для фірм з метою захисту інвестицій, контролю навколишнього середовища, стандартів праці та державних поставок. Водночас сучасний етап характеризується укладенням великої кількості угод про вільну торгівлю, а не утворенням торгових блоків (регіональних угод про вільну торгівлю).

Координація двостороннього міждержавного економічного співробітництва здійснюється за допомогою вироблених світовою практикою форм і методів тарифного, нетарифного, податкового, фінансового регулювання, стимулювання експортного виробництва та експорту товарів, послуг, прав інтелектуальної власності, а також інвестицій, стримування імпорту. У підсумку двостороннє міждержавне економічне співробітництво зводиться до вироблення спільної політики в області різних сфер: торгівлі, міграції капіталів, трудових ресурсів, тарифів та ін.

Таким чином, сукупність певних умов, інститутів, механізмів та інструментів і визначають ту зовнішнє середовище, в якій відбувається економічне співробітництво двох держав. При цьому середовище може мати різну ступінь сприяння, що буде безпосередньо позначатися на інтенсивності економічної взаємодії.

-
1. Бей О. Підручник міжнародної політичної економії. Книга I: Теорія. Мюнхен: Український вільний університет, 2014. 245 с.
 2. Білоцерківець В. В., Завгородня О. О., Лебедєва В. К. та ін. Міжнародна економіка: Підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 416 с
 3. Бочан І. О., Михасюк І. Р., Глобальна економіка: Підручник. Київ: Знання 2017. 403 с.
 4. Бураківський А. І. Управління зовнішньоекономічною діяльністю: навчальний посібник. 2-ге вид., випр. і доп. Київ: ВІРА-Р, 2012. 552 с.